

عنوان مقاله:

افق معنایی فیلم ساز و متن در فرایند اقتباس در گونه فیلم دینی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی مطالعات آموزش و پرورش و علوم آموزشی تربیتی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

علی شیخ مهدی - استادیار دانشکده هنر و معماری دانشگاه تربیت مدرس

فرزاد مرادی - کارشناس ارشد سینما، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

در بحث اقتباس از ادبیات به سینما، در غالب موارد، خواسته یا ناخواسته، با برتری دادن کلام بر تصویر از سوی فیلمساز مواجهیم. سابقه ی این ارجحیت قائل شدن برای گفتار به سنت کلامی تفسیر کتاب تورات در دیانت یهودی برمیگردد. بنابر توحید یهودی، تصویر و تندیس ساختن برای خدا به دلیل جسمانیت بخشیدن به ذات نادیدنی و انتزاعی یهوه، تضعیف کننده ی ایمان است و شایسته ی تبلیغ دین نیست. رخدادهای شمایل شکنی که در کلیسای شرق بیزانس در سده هشتم میلادی اتفاق افتاد و مدتها به درگیری داخلی منجر شد از تأثیر شریعت یهودی برکنار نبود. در حالی که در کلیسای غرب رم کاتولیک از همان ابتدا توحید تنزیهی به تدریج جایش را به نفوذ باورهای شرک آمیز یونان و روم مبتنی بر جسمانیت داشتن خدایان در پیش از مسیحیت داد و هنرهای تجسمی رونق گرفت برتری دادن کلام بر تصویر را میتوان در سبک آثار سینمایی اقتباسی ردیابی کرد اما مسئله مهمتر این سؤال است که اولویت کلام بر تصویر در نهایت چه تأثیری بر فهم اثر ادبی میگذارد؟ برای تفکر باید به سنت هرمنوتیک مراجعه کرد. با مطالعه ی تاریخ این شاخه از فلسفه مشاهده فهم درباره ی میشود که در اینجا نیز دو رویکرد متضاد در جریان است: یکی هرمنوتیکی است که در پی شنیدن صدای مؤلف است و دیگری هرمنوتیکی است که با جهان اثر ارتباط برقرار میکند

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/515589>

